

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 3 kwietnia 2018 r. – Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb / Belgia, SPF Santé publique (federalna służba publiczna – zdrowie publiczne), Francuska Wspólnota Belgii

(Sprawa C-237/18)

(2018/C 190/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pauline Stiernon, Marion Goraguer, Muriel Buccarello, Clémentine Vasseur, Manon Piroton, Anissa Quotb

Strona pozwana: Belgia, SPF Santé publique (federalna służba publiczna – zdrowie publiczne), Francuska Wspólnota Belgii

Pytania prejudycjalne

Czy w zakresie, w jakim dekret królewski z dnia 2 lipca 2009 r. ustanawiający wykaz zawodów paramedycznych nie uwzględnia psychomotoryki jako zawodu paramedycznego, podczas gdy w Belgii został ustanowiony dyplom licencyjny z psychomotoryki, a w ten sposób ogranicza prawo do swobodnego przepływu osób, prawo do wolności wyboru zawodu i prawo do podejmowania pracy, [omawiany dekret królewski] narusza art. 20, 21 i 45 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 15 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-423/14, Larko/Komisja, wniesione w dniu 4 kwietnia 2018 r. przez Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE

(Sprawa C-244/18 P)

(2018/C 190/21)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Larko Geniki Metalleftiki kai Metallourgiki AE (przedstawiciele: adwokaci I. Dryllerakis, I. Soufleros, E. Triantafyllou, G. Psaroudakis, E. Rantos i N. Korogiannakis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uwzględnienie odwołania.
- Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd z zastrzeżeniem, że rozstrzygnięcie o kosztach zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi następujące cztery zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE z powodu stwierdzenia, że środek nr 3 przysporzył wnoszącej odwołanie korzyści, w związku z błędnym zastosowaniem zasady inwestora prywatnego.

2. **Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środki nr 2 i 4 przysporzyły wnoszącej odwołanie korzyści.** W odniesieniu do środka nr 2 (gwarancji z 2008 r.): błędna wykładnia kryterium czasowego pojęcia przedsiębiorstwa przeżywającego trudności. Błędna wykładnia kryterium wynagrodzenia z tytułu gwarancji. W odniesieniu do środka nr 4 (gwarancji z 2010 r.): a) brak uzasadnienia w odniesieniu do przyznania gwarancji jako zwyczajowej praktyki; b) brak uzasadnienia w odniesieniu do nieodwracalnej szkody, jaką miała ponieść wnosząca odwołanie; c) brak uzasadnienia i naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE oraz zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do warunków gwarancji i wysokości opłaty; d) brak uzasadnienia w odniesieniu do szczególnej pozycji National Bank of Greece SA (ETE) jako prywatnego akcjonariusza.
3. **Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE i art. 296 ust. 2 TFUE z powodu stwierdzenia, że środek nr 6 jest niezgodny ze wspólnym rynkiem,** a) jeśli chodzi o podporządkowanie ramom czasowym z 2011 r.; b) jeśli chodzi o podporządkowanie wytycznym na rzecz wspomaganie i restrukturyzacji.
4. **Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 108 ust. 2 TFUE, art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ i art. 296 ust. 2 TFUE w odniesieniu do liczbowego wyrażenia pomocy, którą należy odzyskać z tytułu środków nr 2, 4 i 6,** w związku ze stwierdzeniami poczynionymi w zaskarżonym wyroku w odniesieniu do szczególnego charakteru pomocy w postaci gwarancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15,
Republika Grecka/Komisja Europejska, wniesione w dniu 6 kwietnia 2018 r. przez Republikę Grecką**

(Sprawa C-252/18 P)

(2018/C 190/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou i E. Chroni)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uwzględnienie odwołania, uchylene zaskarżonego wyroku Sądu z dnia 1 lutego 2018 r. w sprawie T-506/15, jak opisano szczegółowo w odwołaniu, uwzględnienie skargi wniesionej przez Republikę Grecką w dniu 29 sierpnia 2015 r. zgodnie z odwołaniem, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2015/1119/UE z dnia 22 czerwca 2015 r. w części, w której instytucja ta nałożyła na nią a) korekty finansowe: jednorazową i ryczałtową w wysokości 313 483 531,71 EUR za lata składania wniosków 2009, 2010 i 2011 w zakresie bezpośredniej pomocy obszarowej oraz b) ryczałtową korektę finansową w wysokości 2 % w odniesieniu do wzajemnej zgodności za rok składania wniosków 2011,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi pięć zarzutów:

- A. W odniesieniu do części, w której w zaskarżonym wyroku zbadano podniesione w skardze zarzuty pierwszy i drugi, dotyczące korekty w wysokości 25 % pomocy obszarowej (pkt 48-140 zaskarżonego wyroku):

Pierwszy zarzut odwołania odnosi się do błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r., jeśli chodzi o definicję użytków zielonych, do błędnego zastosowania art. 296 TFUE oraz do niewystarczającego i nieodpowiedniego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.